

2195 - Қазои фаризаҳои исломӣ барои навамусалмон

савол

Марде дар синни чилсолагӣ ба Ислом гаравид. Оё ӯ бояд намозхоеро, ки пеш аз ин аз ӯ қазо шудаанд, адо намояд?

Ҷавоби муфасссал

Шахсе, ки Исломо пазируфтааст, қазои намозҳо, рӯзаҳо ва закотхоеро, ки дар замони куфр аз ӯ ғавт шудаанд, адо наменаояд. Зеро Аллоҳ таъоло мефармояд:

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

سورة الأنفال: ٣٨

«Ба касоне, ки кофир шудаанд, бигӯ: агар (аз куфр) бозистанд, он чӣ гузаштааст, барояшон омурзида мешавад». (Сураи Анфол: 38).

Паёмбар (дурудӯ паёми Аллоҳ бар ӯ бод) мефармояд: **«Ислом он чиро, ки пеш аз он гузаштааст, аз байн мебарад».** Ин ҳадисро Муслим дар "Саҳиҳ"-и худ (121) ривоят кардааст.

Зеро паёмбар (дурудӯ паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ба ҳеҷ яке аз касоне, ки Исломо пазируфта буданд, дастур надодааст, ки ибодатхоеро, ки дар давраи куфрашон аз даст дода буданд, қазо намоянд. Уламои исломӣ низ дар ин масъала иҷмоъ намудаанд.